

Primacy of the Armenian Apostolic Orthodox Church
of the United Kingdom and Republic of Ireland
His Grace Bishop Hovakim Manukyan, Primate

Saint Yeghiche Armenian Church Parish

ՍՐ ԵՂԻՉԷ ՀԱՅՈՑ ԵՄԵՆԵՆՈՑ ԾՈՒԽ

Cranley Gardens, Kensington London, SW7 3BB

t. +44 (0)20 7373 8133 Pastoral office e.info@styeghiche.org.uk

www.styeghiche.org.uk <https://www.facebook.com/StYeghiche>

SUNDAY BULLETIN

1: List of the Sunday Reading,

28th February 2016

Bulletin No 9/16

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 16: 1-31

Luke 16: 1-31

Իր աշակերտներուն ալ ըսաւ. «Հարուստ մարդ մը կար՝ որ տնտես մը ունէր. սահկա ամբաստանուեցաւ անոր առջեւ՝ որպէս թէ կը փճացնէ անոր ինչքը: Ուստի կանչեց զայն եւ ըսաւ անոր. “Այս ի՞նչ է՝ որ քու մասիդ կը լսեմ. տնտեսութեանդ հաշի՛ւը տուր, որովհետեւ ա՛լ չես կրնար տնտես ըլլալ”: Տնտեսը ըսաւ ինքնիրեն. “Ի՞նչ ընեմ, որովհետեւ տէրս տնտեսութիւնը կ'առնէ ինձմէ. չեմ կրնար հողագործ ըլլալ”, կ'ամչնամ մտրալ: Գիտե՛մ ինչ պիտի ընեմ, որպէսզի երբ հեռացուիմ իմ տնտեսութենէս՝ ընդունին զիս իրենց տունը: Եւ իրեն կանչելով իր տիրոջ պարտապաններէն իւրաքանչիւրը, ըսաւ առաջինին. “Դուն ո՞րչափ կը պարտիս իմ տիրոջս”: Ան ալ ըսաւ. “Հարիւր մար ձեթ”: Ըսաւ անոր. “Ա՛՛ն մուրհակդ, ու շուտով նստէ՛ «յիսո՛ւն» գրէ”: Յետոյ ըսաւ միւսին. “Դո՛ւն ո՞րչափ կը պարտիս”: Ան ալ ըսաւ. “Հարիւր քոռ ցորեն”: Ըսաւ անոր. “Ա՛՛ն մուրհակդ եւ «ութսո՛ւն» գրէ”: Տէրը գովեց անհրաւ տնտեսը՝ որ ուշիմութեամբ վարուեցաւ. որովհետեւ այս աշխարհի որդիները աւելի՛ ուշիմ են իրենց սերունդին մէջ՝ քան լոյսի որդիները: Ես ալ կ'ըսեմ ձեզի. “Բարեկամնէ՛ր ըրէք ձեզի անհրաւ մամոնայէն, որպէսզի երբ ան պակսի՛”, ընդունին ձեզ յաւիտեանական բնակարաններու մէջ”:

Ա՛ն որ ամենափոքր բանին մէջ հաւատարիմ է՝ շատին մէջ ալ հաւատարիմ կ'ըլլայ, եւ ան որ ամենափոքրին մէջ անհրաւ է՝ շատին մէջ ալ անհրաւ կ'ըլլայ: Ուրեմն եթէ անհրաւ մամոնային մէջ հաւատարիմ չըլլաք, ճշմարիտ հարստութիւնը ո՞վ պիտի վստահի ձեզի: Եթէ ուրիշին բանին մէջ հաւատարիմ չըլլաք, ձե՛րը ո՞վ պիտի տայ ձեզի: Ո՛չ մէկ ծառայ կրնայ ծառայել երկու տիրոջ. որովհետեւ կա՛մ մէկը պիտի ատէ եւ միւսը սիրէ, կա՛մ մէկուն պիտի յարի՛՛ ու միւսը արհամարհէ: Չէք կրնար ծառայել Աստուծոյ եւ մամոնային»:

Փարիսեցիներն ալ՝ որոնք արծաթաւեր էին, այս բոլոր բաները լսելով՝ կը քամահրէին զայն: Եւ ըսաւ անոնց. «Դո՛ւք էք որ մարդոց առջեւ կ'արդարացնէք դուք ձեզ, բայց Աստուած գիտէ՛ ձեր սիրտերը. որովհետեւ մարդոց մէջ բարձր գնահատուածը՝ զարշելի է Աստուծոյ առջեւ:

Օրէնքն ու Մարգարէները մինչեւ Յովհաննէս էին. այդ ատենէն ետք Աստուծոյ թագաւորութիւնը կ'աւետուի, եւ ամէն մէկը կ'արտորայ մտնել անոր մէջ: Աւելի դիւրին է՝ որ երկինքն ու երկիրը անցնին, քան Օրէնքէն մէ՛կ նշանագիր իյնայ:

Ո՛վ որ կ'արձակէ իր կինը եւ կ'ամուսնանայ ուրիշի մը հետ՝ շնութիւն կ'ընէ, եւ ո՛վ որ կ'ամուսնանայ իր ամուսինէն արձակուած կնոջ մը հետ՝ շնութիւն կ'ընէ»:

«Հարուստ մարդ մը կար՝ որ ծիրանի ու բեհեզ կը հագնէր, եւ ամէն օր փառահեղ խրախճանք կը սարքէր՝: Ղազարոս անունով աղքատ մըն ալ կար՝ պալարներով ծածկուած, որ պառկած էր անոր դրան քով, ու կը ցանկար կշտանալ հարուստին սեղանէն ինկած փշրանքներէն. նաեւ շուներն ալ կու գային եւ կը լզէին անոր պալարները: Այդ աղքատը մեռաւ, ու հրեշտակները Աբրահամի գոգը տարին զայն: Հարուստն ալ մեռաւ եւ թաղուեցաւ: Մինչ դժոխքը՝ տանջանքի մէջ էր, իր աչքերը բարձրացնելով՝ հեռուէն տեսաւ Աբրահամը, ու Ղազարոսը՝ անոր գոգը հանգիստ նստած: Ուստի գոչեց. “Հա՛յր Աբրահամ, ողորմէ՛”

ինձի ու դրկէ՛ Ղազարոսը, որպէսզի ջուրի մէջ թաթխէ իր մատին ծայրը եւ զովացնէ լեզուս, որովհետեւ կը տանջուիմ այս բոցին մէջ”: Աբրահամ ըսաւ. “Որդեա՛կ, յիշէ՛ թէ դուն կեանքիդ ընթացքին ստացար բարիքներդ, նմանապէս Ղազարոս՝ չարիքներ. հիմա ան (հոս) կը մխիթարուի, ու դուն կը տանջուիս: Այս բոլորէն զատ՝ մեր եւ ձեր մէջտեղ հաստատուած մեծ անդունդ մը կայ, որպէսզի ասկէ ձեզի անցնիլ ուզողները չկարենան, ո՛չ ալ ասկէ մեզի գալ ուզողները՝ անցնին”: Ան ալ ըսաւ. “Ուրեմն կը խնդրեմ քեզմէ, հա՛յր, որ դրկես զայն հօրս տունը, քանի որ հինգ եղբայր ունիմ. որպէսզի վկայէ անոնց, որ անոնք ալ չգան այս տանջանքի տեղը”: Աբրահամ ըսաւ անոր. “Անոնք ունին Մովսէսն ու մարգարէները, թող անո՛նց մտիկ ընեն”: Ան ալ ըսաւ. “Ո՛չ, հա՛յր Աբրահամ. հապա եթէ մեռելներէ՛ն մէկը երթայ անոնց՝ պիտի ապաշխարեն”: Իսկ ան ըսաւ անոր. “Եթէ մտիկ չեն ըներ Մովսէսի եւ մարգարէներուն, պիտի չհամոզուին՝ նոյնիսկ եթէ մէկը մեռելներէն յարութիւն առնէ”»:

2: List of the Feasts celebrated in the Armenian church

Սրբոցն Երուսաղեմի Հովհանն Հայրապետի, հայոց Հովհաննես Օձնեցի Հայրապետի, Հովհանն Ռրոտնեցի և Գրիգոր Տաթևացի վարդապետների հիշատակության օր

Մեծ Պահքի երրորդ շաբաթ օրն Հայաստանյայց Առաքելական եկեղեցին տոնում է Հայ եկեղեցու նշանավոր աստվածաբան-եկեղեցականների՝ Հովհանն Օձնեցի Հայրապետի, Հովհանն Ռրոտնեցի և Գրիգոր Տաթևացի վարդապետների հիշատակության օրը: Մբ. Հովհաննես Օձնեցին, որին մեծարել են նաև Իմաստասեր անվամբ, Հայ եկեղեցու սրբացված հայրապետներից է: Ըստ վարքագիրների հոգևոր ու մտավոր կատարելությունից զատ, փայլել է նաև արտաքին վայելչությամբ՝ գահակալության 11 տարիների ընթացքում (717-728 թ.թ.) Հովհաննես Օձնեցի կաթողիկոսը կարողացել է դիմակայել բյուզանդական ու արաբական ճնշումներին, պայքարել աղանդավորության դեմ: Օձնեցին թողել է հարուստ ու արժեքավոր գրական ժառանգություն: Նրա «Կանոնագիրք Հայոց»-ը հայ իրականության մեջ իրավաբանական առաջին մեծ ժողովածուն է, որտեղ ի մի են բերված եկեղեցական կանոնները: Նա հայտնի է նաև իբրև բազմաթիվ ճառերի հեղինակ և շարականագիր:

Մբ. Հովհաննես կաթողիկոսի գլխավոր ձեռնարկումներից են Հայ եկեղեցու բարեկարգման համար գումարված 726 թվականի Դվինի ժողովը, ինչպես նաև նույն թվականի Մանազկերտի ժողովը՝ կազմակերպված Հայ և Ասորի եկեղեցիների միության ամրապնդման նպատակով: Մբ. Հովհաննես Օձնեցի Հայրապետի շիրիմը գտնվում է իր հայրենի Օձունին մոտ՝ Արղվի գյուղի Սրբանես (Մբ. Հովհաննես) եկեղեցու բակում, որ դարձել է նվիրական ուխտատեղի հավատացյալ հայության համար:

Միմյանց կապված են Հովհաննես Ռրոտնեցի (1315-1388) և Գրիգոր Տաթևացի (1346-1410) վարդապետների անունները: Գրիգոր Տաթևացին՝ Հայ եկեղեցու «Եռամեծ» վարդապետն ու խոշորագույն աստվածաբանը, ուսանելով Հովհաննես Ռրոտնեցու մոտ, հետագայում իր բարձրակետին հասցրեց իր ուսուցչի կողմից հիմնած Տաթևի նշանավոր դպրոցը: Տաթևացին հեղինակ է աստվածաբանական մեծարժեք աշխատությունների ու քարոզների, որոնց շարքում առանձնացվում են «Գիրք Հարցմանց»-ը և քարոզգրքերը: Տաթևացու գրառումների շնորհիվ մեզ է հասել նաև Ռրոտնեցու գրական ժառանգության մի մասը: Հայ եկեղեցու երեք սրբերի հետ մեկտեղ նույն օրը նշվում է նաև 4-րդ դարի Երուսաղեմի Մբ. Հովհանն Հայրապետի հիշատակության օրը: Երուսաղեմի հայրապետը հայտնի քարոզիչ էր:

Commemoration of St. John the Patriarch of Jerusalem, Armenian Patriarch St. John of Otzoon, St. John of Vorotan and St. Gregory of Datev

St. John (Hovhannes) of Otzoon, who has also been recognized as “the Philosopher”, is one of the greatest fathers of the Armenian Church. According to hagiographers, he possessed both spiritual and mental brilliance. During the 11 years of his reign (717-728), Catholicos Hovhannes managed to withstand Byzantine and Arab pressures and incursions, while struggling mightily against sects. Hovhannes of Otzoon endowed to us a rich and priceless literary legacy. His work entitled “Canons of the Armenians” is the first voluminous collection in Armenian history,

which contains ecclesiastical canons and laws. He is also famous as the author of numerous sermons and church hymns. Among the most important initiatives undertaken by Catholicos Hovhannes of Otzoon, is the church council convened in Dvin in 725, with the aim of reforming the Armenian Church. He also convened the meeting in Manazkert in 726, dedicated to the goal of strengthening the union of the Armenian and Assyrian Churches.

The tomb of Catholicos Hovhannes is in the Church of Srbanes (St. Hovhannes) in the village of Ardvi, near his birthplace of Otzoon. The church has remained a sanctuary for the faithful of the Armenian Nation.

The names of Vartabeds (church divine or archimandrite) St John (Hovhan) of Vorotan (1315-1388) and St. Gregory of Datev (1346-1410) are closely interrelated. Gregory of Datev, the greatest Vartabed and theologian of the Armenian Church, studied under Hovhan of Vorotan, and later raised the famous school founded by his teacher in the Monastery of Datev. Gregory of Datev authored numerous significant theological works. Included in his literary legacy are the “Book of Questions” and the collections of his sermons. He is closely associated with Hovhan of Vorotan, because as a result of the notes and records made by Gregory, a portion of the literary legacy of Hovhan has survived to this day.

Finally, the blessed memory of St. John the Patriarch of Jerusalem is commemorated on the same day, along with the aforementioned three fathers of the Armenian Church. St. John was Patriarch of Jerusalem in the 4th Century. He is remembered to this day as being a great orator and a defender of Christianity through his sermons.

Տնտեսի կիրակի

Մեծ Պահքի չորրորդ կիրակին կոչվում է Տնտեսի, ըստ այդ օրվա խորհուրդը բացատրող անիրավ տնտեսի մասին առակի: Այն հիշատակում է միայն Ղուկաս ավետարանիչը, որի բովանդակությունը հետևյալն է: Մի մեծահարուստ իմանում է, որ տնտեսը վատնում է իր ունեցվածքը, կանչում է նրան եւ հաշիվ պահանջում, որոշում հեռացնել աշխատանքից: Տնտեսը հասկանում է, որ կարող է անգործ մնալ, խորամանկության է դիմում: Նա կանչում է տիրոջ պարտապաններին, նրանց շնորհում իրենց ունեցած պարտքի մի մասը: Եվ այս ամենից հետո տերը գովում է տնտեսին՝ հնարամտությամբ վարվելու համար: Առաջին հայացքից թվում է, թե հակասություն կա այս գովեստի մեջ: Բայց անիրավ տնտեսը պարտապաններին շնորհում է այն, ինչն ավելիով գրել էր իր օգտին՝ պարտքի շնորհումով՝ ոչ մի վնաս չպատճառելով իր տիրոջը: Տերը գովում է տնտեսին՝ իր հասանելիք շահույթից հրաժարվելու համար: Այսինքն՝ հույժ գովելի է հրաժարումը, որն էլ հենց պահքի իմաստն է:

Պահքը մարդուն որեւէ գայթակղությունից հրաժարվելու ունակություն է սովորեցնում, հրաժարում, որից սկսվում է ինքնազսպումը կամ անձի ուրացումը: Քրիստոս ասում է. «Եվ ով իր խաչը չի վերցնում ու Իմ ետևից չի գալիս, Ինձ արժանի չէ» (Մատթ. 10:38): Այս առակը հորդորում է յուրաքանչյուրին հրաժարվելով և ինքնազսպմամբ հասնել փրկության: Առակի այլաբանական իմաստն այս է: Հարուստ մարդը խորհրդանշում է Աստծուն, անիրավ տնտեսը՝ մեղավորին, որը երկար ժամանակ անհոգ կերպով վատնում էր Աստծո տված շնորհները, մինչեւ որ Աստված նրան պատասխանատվության է կանչում: Անիրավ տնտեսը խորհրդանշում է այն բոլոր մարդկանց, ովքեր զոջում են, ներում իրենց պարտապանների պարտքերը եւ սիրելի դառնում հրեշտակներին ու արդարներին:

Sunday of Steward

The fourth Sunday of the period of Great Lent is called the Sunday of the Steward, and the message of the day teaches us with the parable of the unjust steward. This parable is mentioned only in the Gospel of St. Luke (Luke 16:1-13). In the parable, a wealthy man learns that the steward of his house (the supervisor of his holdings) is squandering his possessions. The rich man calls the steward, asking for an accounting, having decided to release him from employment. The steward, realizing that he may soon be without work, begins to act accordingly so that in the near future, others may accept him into their homes. The steward calls those men who have debts to his employer, and he relieves them of a portion of their debts. Following this act, the wealthy man praises the steward for his contrivance.

At first glance, it seems as though there is a great contradiction in this commendation. But the unjust steward grants back to the debtors, only that which he had added to the debt originally for his own gain. Thus, the wealthy man is not injured by the actions of his steward. The master praises the steward for resigning himself from the gains that the steward would have realized in these transactions. Thus, high praise is given to resignation, or abstinence, which is one of the foundations of Great Lent.

Lent teaches mankind about the ability we each have to resign ourselves from all forms of temptation, the beginning of which is self-control and self-denial. Christ says, "If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross and follow me" (Matthew 16:24). This parable admonishes every one of us that the journey towards salvation must include self-control and resignation. The allegorical meaning of the parable is in the wealthy man symbolizing God, and the unjust steward symbolizing the sinner. For an extended period of time, the sinner carelessly wastes the graces granted by God, until God calls him for an accounting of his life. The unjust steward symbolizes all who, upon regretting their actions, forgive those who have sinned against them, and become seekers of righteousness and the just.

3: Հոգեհանգիստք - Memorial Service

A memorial service at St Yeghiche Armenian Church is requested:

By Mr & Mrs Heros Mihrabi and Family for the soul of their Brother, Uncle and Great Uncle the late **VAHAN GOLABI** on the 1st Anniversary memorial of his passing, and for all the old and new deceased members of the **GOLABI** and **MIHRABI** Families.

May the Lord rest the souls of the deceased members of our community in peace and console their loved ones with the comforting power of His Holy Spirit.

ENQUIRIES:

For ecclesiastical/parish matters including requests for Christenings, Home Blessing (Dnorhnek), Hokehankist requests, Donations in Lieu of Flowers, arrangements for Marriages and other church administrative matters please contact Mr Viken Haladjian, telephone: **07970 146 280** or **020 7373 8133** or by emailing info@styeghiche.org.uk

Alternatively please approach a member of the Parish Council at church every Sunday after Badarak.

Please remember our Church in your prayers.

ANNOUNCEMENT:

Your kind donations are gratefully accepted:

In order to meet the ever increasing church functioning expenses, The St Yeghiche Parish Council would like to appeal to all members of the community for their annual membership dues and generous donations.

Please complete this form and hand your donation to the members of the Parish Council at the side entrance of the Church. Alternatively please post your cheque to: St Yeghiche Armenian Church Parish c/o Dr. Setrag Karanfilian, 13b Cranley Gardens, Kensington London, SW7 3BB. Please make your cheques payable to: "**St Yeghiche Armenian Church**".

Alternatively you can arrange your donation by bank transfer to our St Yeghiche Armenian Church Parish Ltd Account at:

HSBC, Acc.no: 42674432, Sort code: 40-02-26, IBAN: GB73MIL40022642674432, BIC: MIDLGB2106F

I wish to donate £to the St Yeghiche Armenian Church Parish.

Name:

Address:

Tel:.....Email:.....